

lösa för hvad godt du *velat* och *gjort*, som vi synes vara det för din *person*. Mer vet jag ock att Du ej önskar. Kunna vi blott öfvertyga Dig att vi ej äro vanbördige, så skall du snart glömma våra fel som vänner affairs- och verldsmän. Jag förmodar hvar och en söker sopa rent för sin trappa; för mig återstår att här bjuda till att göra det för min egen.

Mina missöden och förluster, det förlidna året känner Du. Följderna af min Fars död blefvo svårare än jag anade. Genom nödvändigheten att bevara hans minne okränkadt af Creditorer, fingo vi vidkännas en stor del af skulderna, så att jag vid slutliqviden fann mig med, egen gammal gäld hafva 9 000 på nacken. Lägg dertill att hafva mor och 5 syskon med pension af 450 Rub(ℓ) att understöda, så kan Du finna, att man måste arbeta för förtjenster. Under suckan har jag derföre äfven denna termin varit pædagog i ställe för academicus. För att dock hafva af samvetet en hel flik, har jag skrivit i vårt Ecclesiastika Litteraturblad, ock Tänker i sommar få någon liten afhandling vidare ut. På hvilostunderna har jag öfversatt Lönnrots Kanteletar *150*. Pag. som utkomma i ett häfte i sommar. Nu begynner jag fabricera föreläsningar i Kyrkohistorien: ty endera vecka hoppas jag fullmagten kommer. Med Pastoratet följer 1 500 Rub(ℓ) lön — det första jag af kronan haft — då skall pædagogicerandet upphöra. Var nu härmed nöjd!!

Du drager oförtöfvadt vidare! följ Dig gynnsamma vindar, lyckliga stjernor! Måtte du ofta af den, som står öfver Polen, påminnas om, att Du äger ett fosterland!! Måtte du alltid förblifva en sådan *dåre*, att Du måtte anse Dig tillhöra det!! Jag är ledsen, att äfven i dag synas haft ingen tid för dig: — mer tillfälliga hinder nödga mig förkorta brefvet och skriva illa, för att ej blifva dig det längre skyldig. Hälsa våra Litterata vänner — Mellin framför allt — Invitationen skall nog komma; — Ståhlberg, Ehrström, Stubben, Calle Backman, Bygdén, Lönnrot, præsentas hälsa broderligen den brodren, som, de hoppas ännu icke vill förneka dem, i hvilket hopp äfven den lefver som gärna vill dett af Dig.

Benedictus!! Lefväl!!

247 J. V. SNELLMAN — F. CYGNÆUS, F. V. AL-CENIUS & F. EHRSTRÖM 18.VI 1840
HUB, Coll. 41

Hvilken af Eder, som får detta bref, får det ur händerna på H:r Georg Dahlquist, tragisk skådespelare, stor mästare i sin konst, den största här och den största jag sett och hört. Han är för öfrigt en hederlig och pråktig karl, som genomgått motgångarnes skola.

Af allt detta följa, tvenne solklara slutsatser. Den första är: att Du genast efter dettas inhändigande låter införa i Tidningarne ungefär följande:

H:r G. D(ahlquist), som jemte H:r Stjernström / nyligen / i går / hit ankommit från Stockholm är sinnad att härstädes gifva sceniska framställningar i Kostym ur åtskilliga tragiska mästaresheten arbeten. I sitt fädernesland har H:r D(ahlquist) utträngt Almlöf icke ur Publiken gunst men ifrån primatet såsom tragisk skådespelare, hvilken plats H:r Dahlquist nu innehar och det såsom det försäkras med rätta. H:r D(ahlquist)s skall i synnerhet utmärka sig genom det djupa studium, hvarmed han uppfattar de karakterer han för hvarje gång framställer, samt genom det till följd deraf sannt konstnärliga i hans spel, der hvarje rörelse och gest hvarje

röstens höjning och sänkning är beräknad. H:r D(ahlquist) är derfore en skådespelare för den bildade delen af Publiken, och det är hos denna som han vunnit den utmärktaste framgång. Han har derfore, i Stockholm äfven kunnat gifva sceniska framställningar utom Theatern för fullt hus och med stort bifall. Härvid har han biträdts af H:r Stjernström, en ung skådespelare, som sjelf med beröm uppträd i tragiska roller. Vi hoppas &c. // att desse Konstnärer också i Finlands hufvudstad skola finna en sådan Publik, som *de* helst önska sig. En dylik önskan som deras tyckes ju numera så sällsynt, att den utom allt annat behag, nästan äger äfven nyhetens. Den torde också lyckligtvis icke vara fullt så svår att tillfredsställa, som en viss författarinna, hvarom Tegnér sjungit:

Den publiken,
som hon sökte bor i Englars riken.//

Pro secundo följer här af: att Du procurerar Dahlquist och hans följeslagare ett godt umgänge för de få dagar han dröjer. Utom Ditt eget föreslår jag Sjöman och Nervander, genom hvilka bekantskaperna kunna vidare utsträckas. D(ahlquist) är icke difficil och kan lätt förmås att declamera en scen i ett sällskap. Bed N(ervan)d(e)r göra detta till ett skäl att införa honom hos Borgströms. Hans vanliga umgänge här, utom hos förnämitemer för modets skuld, är med litteratörer, (<***>ter, målare och annat utmärkt folk.

Jag hoppas Du för min skuld tar emot honom som en kamrat, hvarmed han oaktadt sitt antagna artiga sätt är mest belåten. Vidare hinner jag ej. Lef Väl och helsa.

Snellman.

Stockholm d. 18 Junii 1840.

30

248 O. VON ESSEN — J. V. SNELLMAN 20.VI 1840
HUB, JVS handskrifssamling

Käraste Swåger!

Det är med stor skam och harm som jag nu fattar pennan för att besvara Ditt bref af den 10:de sistvekne Februarii som jag för månad tal sedan bekommit. Jag wille gärna försvara mig; men det är oförsvarligt. Att bedja om ursäkt täcks jag ej, ty det förtjenar och kan ej ursäktas. Att förebära kort tid, tröghet o(ch) m(era) d(ylikt) kan ej rimma sig. Således står jag nu här helt skamm flat, och har ingenting att anföra såsom skäl. Men vänta nu; ändå litet: — En gång begynte jag redan ett bref till svar å Ditt men som Svärfar äfven låfte skriva så lämnade jag att vänta på honom nästan alt för länge och fruktlöst.

Wi lefva här stilla och lika nöjda som förr — till och med nöjdare, ty mina oeconomiska affairer hafva nu fått en särdeles god riktning. För att nu till punct pricka beskriva den saken hur dervid tillgått, måste jag be att Du ej ledsnar höra min omständlighet. Efter Din bort resa härifrån sistleden höst skulle jag nödvändigt resa till Lappo och Alavo föratt lämna förskotter på Sågstockar; men war aldeles utan pen(ninga)r. Jag hörde mig om i Wasa och på andra håll; men fick ej. Alt bemödande war förgäfvess — sluteligen föll det mig inn, att wända mig till Lybäck i Nycarleby, och det lyckades. Utan borgen eller annan säkerhet widare än min förskrifning fick jag af honom r(iksdale)r 400 B(an)co och då war jag åter en

50